

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL Y.F SKUNDO**

2020 m. gegužės 14 d. Nr. S-87 (7-61/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkę pavaduojančios narės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Evaldo Raistensio (pranešėjas), Rasos Stravinskaitės ir Andriaus Veniaus išnagrinėjo Y. F. (toliau – Pareiškėjas) 2020-03-17 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija) 2020-02-26 sprendimo Nr. 68-18 (toliau – skundžiamas sprendimas). Pareiškėjas ir jo atstovė G. G. ir Atsakovo atstovas Ernestas Fedorovičius nuotoliniu būdu 2020-04-22 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Inspekcija 2020-02-26 sprendimu dėl Y. F. 2020-01-23 skundo Nr. 68-18 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2019-12-19 pranešimą Nr. (17.16-40) RES-188677 ir jame papildomai apskaičiuotą 17640 Eur pridėtinės vertės mokesť (toliau – PVM), apskaičiuotą už iš kitos Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę.

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad Vilniaus AVMI 2019-12-19 parengė Pareiškėjui pranešimą apie iš kitos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės PVM apskaičiavimą, kuriuo Vilniaus AVMI, vadovaudamasi Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 92 straipsnio 8 dalimi, įpareigojo Pareiškėją sumokėti už kitoje ES valstybėje narėje įsigytą naują transporto priemonę 17640 Eur PVM. Pranešimas buvo patalpintas portale ManoVMI.

Pareiškėjas, ištaisęs centrinio mokesčio administratoriaus nustatytus 2020-01-02 skundo trūkumus, 2020-01-23 pateikė naują skundą, kuriame nurodė, jog nesutinka su Vilniaus AVMI pranešimu, nes jis pirkto naudotą automobilį, kurio rida buvo 7200 km, todėl automobiliui turi būti taikoma PVM maržos taisyklė.

Atsakovas neatsižvelgė į Pareiškėjo skunde pateiktą motyvą, jog jis pagal 2018-03-19 sąskaitą faktūrą Nr. TBP 00055 iš Latvijos įmonės X įsigijo automobilį Range Rover Velar (VIN numeris), kuris įsigijimo metu nebuvo naujas, t. y. buvo pravažiavęs 7200 km. Atsakovas, vadovaudamasis PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatomis, ginčijamame sprendime nurodė, jog PVM objektas yra naujų transporto priemonių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai jas įsigyja bet kuris asmuo. Naujos transporto priemonės sąvoka apibrėžta PVMĮ 2 straipsnio 16 dalyje, t. y. nauja transporto priemonė – keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, atitinkanti vieną iš šių sąlygų: 1) pateikta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijus); 2) yra

nuvažiavusi ne daugiau kaip 6000 km. Atsakovas neginčija, kad nagrinėjamu atveju antroji sąlyga netenkinama (įsigyto automobilio rida 7200 km), tačiau yra tenkinama pirmoji sąlyga – ginčo automobilis pateiktas praėjus mažiau kaip 6 mėnesiams nuo jo eksploataavimo pradžios. Eksploataavimo pradžia nustatyta vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004 m. kovo 2 d. įsakymu Nr. 1K-066 „Dėl transporto priemonių eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijų patvirtinimo“ (toliau – Kriterijai) įvykiu, kuris įvyko anksčiausiai, t. y. nagrinėjamu atveju nuo transporto priemonės pirmojo įregistravimo kurios nors valstybės oficialiame transporto priemonių registre datos – 2018-03-15. Kadangi Pareiškėjas ginčo automobilį įsigijo 2018-03-19, o jo pirmoji registracijos data – 2018-03-15, konstatuota, kad Pareiškėjas įsigijo naują automobilį, nuo kurio įsigijimo (apmokestinamosios) 84000 Eur vertės turi sumokėti 21 procento dydžio PVM, t. y. 17640 Eur. Minėtų argumentų pagrindu Atsakovas patvirtino Vilniaus AVMI sprendimą Nr. (17.16-40) RES-188677.

Pareiškėjas nesutinka su Atsakovo sprendimu šių motyvų pagrindu:

1. Automobilio pardavėjas deklaravo, kad visi su automobilio pardavimu susiję mokesčiai yra sumokėti, įskaitant PVM, ką patvirtina ir sąskaita faktūrų kėpripidėmprskėndo;
2. Jeigu prie Pareiškėjo sumokėtos automobilio kainos (84000 Eur) pridėti PVM (84000 Eur x 21/100), tai bendra automobilio kaina būtų 101640 Eur, kuri būtų gerokai didesnė nei perkant naują automobilį iš įgalioto gamintojo atstovo. Pareiškėjui akivaizdu, kad jo sumokėta automobilio kaina tik jo vėrtė sėvsė sėjė sė mokėšė įskėnt PVM;
3. Pareiškėjas prideda 2017-11-21 Lietuvos įmonės komercinį pasiūlymą dėl analogiško njo automobilio įsigijimo iš įgėto gėntojo tstovo žkėną lygą 87500 Eėr įskėnt PVM;
4. Pareiškėjui akivaizdu, kad iš sumokėtos automobilio kainos (84000 Eur) reali automobilio vertė be PVM buvo 69421,49 Eur, o PVM, mokėtinas nuo šios vertės, sudarė 14578,51 Eur.

Pareiškėjas prašo atsižvelgti į pirmiau paminėtas aplinkybes, Inspekcijai teiktus paaiškinimus apie turto įsigijimo bei pardavimo aplinkybes, pateiktus dokumentus ir juose nurodytą aplinkybių visumą, taip pat į valdžios deklaruojamą lojalumą mokesčių mokėtojiui, į Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 8 straipsnyje įtvirtintus protingumo ir teisingumo kriterijus, įvertinti, kad Pareiškėjas pirkė automobilį su visais mokėtinais mokesčiais taip, kaip nurodyta PVM sąskaitoje faktūroje. Be to, Pareiškėjas remiasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012-01-16 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-556-31/2012 teiktu paaiškinimu, kad privatus asmuo, santykiuose su valdžios institucijomis yra silpnesnioji pusė, todėl, kilus neaiškumams ir siekiant subalansuoti nelygias šalių pozicijas, teisė turi būti aiškintina mokesčių mokėtojo naudai.

Pareiškėjas prašo perskaičiuoti Vilniaus AVMI 2019-12-19 pranešime Nr. (17.16-40) RES-188677 nurodytą mokėtiną PVM jį apskaičiuojant nuo realios automobilio vertės, kuris sudarytų 14578,51 Eur.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Vilniaus AVMI 2019-12-19 pranešimu Nr. (17.16-40) RES-188677 Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto 17640 Eur PVM už iš kitos ES valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės, kurį Atsakovas 2020-02-26 sprendimu Nr. 68-18 patvirtino. Atsakovas konstatavo, jog Pareiškėjas pagal 2018-03-19 sąskaitą faktūrą Nr. TBP 00055 iš Latvijos įmonės X įsigijo automobilį Range Rover Velar (VIN numeris), kurio rida įsigijimo metu buvo 7200 km, tačiau jį Pareiškėjas įsigijo praėjus mažiau kaip 6 mėnesius nuo eksploataavimo pradžios, kuri nustatyta vadovaujantis Kriterijuose nustatytu įvykiu, kuris įvyko anksčiausiai, t. y. nagrinėjamu atveju nuo transporto priemonės pirmojo įregistravimo kurios nors valstybės oficialiame transporto priemonių registre datos – 2018-03-15. Atsakovas, vadovaudamasis PVMĮ 2 straipsnio 16 dalies nuostatomis, konstatavo, jog Pareiškėjas nagrinėjamu atveju įsigijo naują automobilį už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės,

kurio įsigijimas pagal PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatas yra PVM objektas kai naują transporto priemonę įsigyja bet kuris asmuo. Kadangi Pareiškėjas ginčo automobilį įsigijo 2018-03-19, o jo pirmoji registracijos data – 2018-03-15, konstatuota, kad Pareiškėjas įsigijo naują automobilį, nuo kurio įsigijimo 84000 Eur vertės turi sumokėti 21 procento dydžio PVM, t. y. 17640 Eur. Minėtų argumentų pagrindu Atsakovas konstatavo, jog Vilniaus AVMI pagrįstai, vadovaudamasi PVMĮ 92 straipsnio 8 dalimi, nuo Pareiškėjo įsigytos transporto priemonės apmokestinamosios vertės – 84000 Eur apskaičiavo 21 proc. PVM – 17640 Eur ir Vilniaus AVMI 2019-12-19 pranešimą Nr. (17.16-40) RES-188677 patvirtino.

Pažymėtina, kad Pareiškėjas skunde Komisijai neginčija Inspekcijos išvados, jog nagrinėjamu atveju jis įsigijo naują automobilį, tačiau teigia, kad mokėtinas PVM buvo įskaitytas į automobilio kainą, kurią jis sumokėjo Latvijos įmonei (84000 Eur), o Vilniaus AVMI pranešime apskaičiuota PVM suma (84000 Eur x 21/100 = 17640 Eur) kartu su Latvijos įmonei sumokėta automobilio kaina (101640 Eur) viršytų 2017-11-21 įgalioto gamintojo atstovo komerciniame pasiūlyme dėl analogiško naujo automobilio nurodytą kainą (87500 Eur įskaitant PVM).

Įvertinus skundžiamą sprendimą bei juo patvirtintą pranešimą, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjo įsigyta nauja transporto priemone, pateikta išsami teisinė argumentacija, su kuria Komisija sutinka, todėl vengdama pasikartojimų, plačiau šių nuostatų ir faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neaptarinėja, o šiame sprendime pasisakys dėl Pareiškėjo skunde nurodyto esminio nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvo, t. y. kad PVM yra įskaitytas į transporto priemonės kainą, todėl turi būti perskaičiuotas.

Analizuojant Pareiškėjo argumentus pažymėtina, jog pagal Direktyvos 2006/112/EEB 40 straipsnio nuostatas prekių įsigijimo Bendrijos viduje laikoma ta vieta, kur baigiasi prekių siuntimas arba gabenimas jas įsigyjančiam asmeniui, o pagal šios Direktyvos 138 straipsnio 2 punktą (cit.): „Be šios Direktyvos 138 straipsnio 1 dalyje nurodyto prekių tiekimo, valstybės narės neapmokestina šių sandorių: a) naujų transporto priemonių tiekimo, kaip jas pardavėjas arba įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena įsigyjančiam asmeniui į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jų atitinkamoje teritorijoje, apmokestinamiesiems asmenims arba <...> ar kitiems neapmokestinamiesiems asmenims <...>“. Konkrečiai kalbant apie taisykles, susijusias su naujų transporto priemonių apmokestinimu, pažymėtina, kad iš PVM direktyvos 11 konstatuojamosios dalies matyti, kad, be kompetencijos padalijimo mokesčių srityje, jomis taip pat siekiama užkirsti kelią konkurencijos iškraipymams tarp valstybių narių, kurių gali atsirasti taikant skirtingus mokesčio tarifus (žr. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) 2010-11-18 sprendimo C-84/09 23, 24 punktus, 2017-06-14 sprendimo C-26/16 37-39 punktus). Minėtuose ESTT sprendimuose taip pat konstatuota, kad Bendrijos viduje vykdomi sandoriai, susiję su naujomis transporto priemonėmis, yra ypatingi, be kita ko, dėl to, kad PVM nuo šių sandorių turi mokėti ir neapmokestinamasis asmuo, kuriam netaikomi reikalavimai deklaruoti mokesčių ir vesti apskaitą, todėl vėlesnė jo kontrolė yra negalima, ir dėl to, kad, kaip galutinis vartotojas, privatus asmuo, net ir perparduodamas transporto priemonę, negali pasinaudoti teise į PVM atskaitą, todėl yra labiau nei ūkio subjektas suinteresuotas išvengti mokesčio.

Iš minėtų PVM direktyvos nuostatų matyti, jog Latvijos įmonė X, parduodama naują transporto priemonę RANGE ROVER VELAR Pareiškėjui, kitos valstybės narės rezidentui ir kurio įsigijimo vieta PVM tikslais yra laikoma automobilio vartojimo vieta, t. y. Lietuva, neturėjo teisės jo apmokestinti Latvijos Respublikoje ir to nepadarė – 2018-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje Nr. VAT 42103071052 nuo automobilio vertės PVM neapskaičiuotas. Todėl yra nepagrįstas Pareiškėjo argumentas, jog PVM yra įskaitytas į automobilio kainą. Darytina išvada, kad Vilniaus AVMI teisingai apskaičiavo ir nurodė Pareiškėjui sumokėti 17640 Eur PVM sumą.

Komisija pažymi, jog Pareiškėjo pateiktas argumentas, jog 2017-11-27 Lietuvos ūkio subjektas – įgalioto gamintojo atstovas pateikė komercinį pasiūlymą įsigyti analogišką automobilį

už specialią kainą, lygią 87500 Eur sumą įskaitant PVM, nėra reikšmingas, nes Pareiškėjas pats sprendžia kokioje šalyje ir už kokią kainą automobilį įsigyti.

Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjui teisėtai bei pagrįstai apskaičiuota 17640 Eur PVM suma už iš kitos valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę, todėl keisti ginčijamo sprendimo Pareiškėjo nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2020-02-26 sprendimą Nr. 68-18.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė,
pavadojanti Komisijos pirmininką

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius